

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-394-4-13>

Ламонова Оксана, кандидатка мистецтвознавства, наукова співробітниця Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України;

Миронова Ганна, ст. викладач кафедри дизайну факультету образотворчого мистецтва і дизайну Київського університету імені Бориса Грінченка

Екологічні проєкти Ганни Мирнової

Ключові слова: Ганна Миронова (творчий псевдонім Anna Mironova), проєкт, екологічне мистецтво, українське мистецтво 2010–2020-х рр.

Oksana Lamonova, Candidate in Art History, Researcher, The Rylsky Institute of Art Studies, Folklore and Ethnology, The National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine;

Anna Myronova, Senior Lecturer, Faculty of Fine Arts and Desing, Borys Grinchenko Kyiv University

Eco-projects of Anna Myronova

Abstract. Anna Myronova (art pseudonym “Anna Mironova”) is one of the most active and successful contemporary Ukrainian artists. She works as a graphic artist (mainly in pencil drawing), painter, sculptor, but above all as an author of holistic art projects. She is considered one of the brightest representatives of “eco-art” in Ukraine.

Key words: Anna Myronova, Anna Mironova, project, eco-art, Ukrainian art of 2010s–2020s.

Ганна Миронова (творчий псевдонім Анна Миронова, англ. Anna Mironova) – одна з найбільш активних і успішних сучасних вітчизняних художниць. Вона працює як графік (переважно в техніці малюнку олівцем), живописець, скульпторка, але перш за все як авторка цілісних художніх проєктів. Дослідники пов'язують творчість мисткині з екологічною проблематикою. Не можна не помітити, що, умовно кажучи, «герої» і «сюжети» проєктів та окремих серій Ганни Мирнової поступово змінювалися. Спочатку помітно переважали рослини («Проросле минуле» (2010), «Грудень» (2011), «Стовбур», «Тінь трави» (обидва – 2012), «Ліс» (2013), «Спека» (2014), «Очерет» (2015), «Наді мною» (2017), серія «Опало листя» (2014)... Одночасно «набирав силу» інтерес художниці до виразних можливостей світла / тіні – врешті решт, та ж сама «Тінь трави» була б неможлива не лише без трави, але й без світла / тіні! На подібній «співпраці» (рослини / світло / тінь) Ганна Миронова пізніше побудувала ще один проєкт – «Проти світла» (2020). Але проєкти «Геральдика бідних» (2014) і «Герби спогадів» (2015), а також арт-книга «Вночі» (2019) – це виключно авторські міркування саме над художніми можливостями світло / тіні – або темряви. Назвемо ще «Тихий проєкт» (2015), побудований на мотивах світла – і відзеркалення. І, звичайно ж, «ґрунти», адже саме вони надихнули мисткиню на, ймовірно,

Section 1. Ukrainian art from ancient times to the present

грандіозніші її задуми – виставку «Фрагменти?» (2016), канівський проєкт «Геотексти» (2020), а також «Посуху» (2013).

Але найбільш багатозначною та ємною «творчою стихією» стала для Ганни Миронової вода. Ставлення до неї в художниці не просто зацікавлене або шанобливе – воно наближається до містичного. Розповідаючи про історію виникнення «Геотекстів», художниця висловила так: «Подібно до того, як вода в храмі більше, ніж вода, і хліб більше, ніж хліб <...>» (виділено нами – О. Л.) тощо. Звичайно, священна – або освячена – вода – це також складова численних релігійних церемоній, у тому числі християнських. Але, оскільки далі йдеться про хліб, це саме «причастя хлібом і водою», причому в буквальному значенні слова «причастя» – «приєднання, можливість стати частиною». Йдеться, звичайно ж, про Природу – або, ще точніше, про Абсолют в різних його формах. Саме вода стає «героєм» проєкту «За течією» (2018–2019), арт-книг «17 днів біля Дніпра» (2018) та «ВОДА ОДНА» (2019). Згадаємо також проєкти «Посуха» і «Спека» (2014).

Одночасно той самий проєкт «Геотексти» свідчить не лише про досить оригінальне трактування екологічної тематики, але й, можливо, про поступовий вихід за її межі. Утім, «підводити підсумки» «екологічному» періоду в творчості мисткині ще очевидно зарано.

